

a) I 1ste Stykke, 3die Linie, sættes i Stedet for Ordet „en“: „efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være“.

b) 2det Stykke udgaar.

c) I 3die Stykke, 1ste Linie, udgaa Ordene: „med den i § 6 nævnte Undertagelse“.

§

§ 9

indeholder Lovforslaget Bestemmelse om et aarligt Pengetilskud til de anerkjendte Sygekasser af det Offentlige, hvis Størrelse skal svare til Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paagjældende Aar. Ogsaa Kommissionens Forslag indeholder Bestemmelse om et aarligt Tilskud af det Offentlige til Sygekasserne; men det forudsættes her, at et saadant Tilskud dog kun vil behøve at være midlertidigt og vil kunne undværes, naar Sygekasseinstitutionen i Ly af Loven har vundet fornøden Fasthed. Noget bestemt Tidspunkt for Dphøret indeholder Kommissionensforslaget dog ikke, og Udvalget maa være enigt med, hvad der i Bemærkningerne til Regjeringsforslaget udtales, at det ikke er sandsynligt, at Loven og Sygekasseinstitutionens forventede videre Udvikling ville føre til en saa væsentlig Forringelse af Byrderne ved Forsikringen, at Tilskudet, naar det engang er indrømmet, skal blive overskødt. Spørgsmaalet er derfor kun, om Tilskudet overhovedet er nødvendigt eller, om det strax fra Begyndelsen maatte kunne undværes, uden at gjøre Lovens Formaal væsentligt Afbræk. Vel har nu Udvalget optaget en Bestemmelse om Sygekassemedlemmernes Ret til billigere Pleie paa offentlige Sygehuse og dermed givet Sygekasserne en Støtte, som Regjeringsforslaget ikke havde optaget, og som vil medføre en ikke ringe Besparelse for dem. Ved Siden heraf har Udvalget dernæst bibeholdt og noget udvidet den i Forslaget indeholdte, for Landhygekasserne betydningsfulde Ret til Frihjælp. Men Flertallet har dog ikke ment af Hensyn hertil at burde foreslaa, at Tilskudet helt skulde bortfalde, men har indskrænket sig til i videre Udførelse af en i Forslaget indeholdt Bestemmelse at foreslaa, at Kommunen, fra den Tid, da Tilskudet kommer til at paahvile den, i dette kan fradrage Værdien af den Hospitalshjælp eller den Frihjælp, den maatte have ydet en Sygekasse. Naar heller ikke Mindretallet (Raben og Schlegel) foreslaar Tilskudets Bortfald, ere Forudsætningerne herfor forklarede nærmere nedenfor. Medens saaledes hele Udvalget vil bibeholde det pekuniære Tilskud, foreslaar det dog en anden Bereg-

ning af det, end Regjeringsforslaget fastsætter, og kun et Flertal af Udvalget slutter sig til Forslagets Bestemmelser om, af hvilken Klasse Tilskudet skal udvædes, medens et Mindretal (Chr. Nielsen, Th. Nielsen, Raben og Schlegel) i saa Henseende foreslaar en vigtig Ændring.

Regjeringsforslaget foreslaar, som bemærket, det aarlige Tilskud bestemt til Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paagjældende Aar, eller — med andre Ord — at det Offentlige tilskyder en Trediedel af det aarlige Indtægtsbeløb, som det ellers vilde have paahvilet Medlemmerne helt at tilveiebringe. Denne Ordning anbefaler sig især ved den Betragtning, at Tilskudet kommer til at staa i Forhold til de Offer, som Medlemmerne selv paatage sig. Naar Principet er Hjælp til Selvhjælp, synes det ogsaa retfærdigt, at Hjælpen kommer til at staa i Forhold til Selvhjælpsens Størrelse.

I Modsætning hertil var der i Kommissionensforslaget bestemt et fast Tilskud for hvert Sygekassemedlem (6 Kr. for gift og 3 Kr. for ugift Medlem). At denne Beregningsmaade vilde være til Gunst for Landhygekasserne, hvis gennemsnitlige Udgift for hvert Medlem er ringere, og hvor sølaelig ogsaa Bidraget, som maa opkræves fra Medlemmerne er lavere, erkjendes. Men dels hævdes det, at Landkasserne for at kunne udbille sig fylldigt, trænge til større Hjælp, dels formenes det ikke at kunne betegnes som uretfærdigt eller i Strid med Principet om Hjælp til Selvhjælp, at den offentlige Hjælp sættes i Forhold til Selvhjælpsens relative Størrelse — ikke til dens absolute. Men som de virkelige Livsforhold stille sig, vil paa Landet et absolut taget ringere Offer, i Forhold til Medlemmets gennemsnitlige Aarsindtægt, regelmæssig have lige saa stor Betydning som det større Bidrag i Byen, saa at den for Landkasserne gunstige Beregning med Hensyn hertil vil kunne forsvares som retfærdig.

I Udvalget har Stemningen været delt med Hensyn til dette Spørgsmaal. Men idet man har erkjendt, at Betragtningerne paa begge Sider havde Vægt, har man forenet sig om at foreslaa en Beregningsmaade, der deler ligelig imellem de modstaaende Hensyn, saaledes at der dels i Overensstemmelse med Regjeringsforslagets Princip tilskydes et Beløb, som svarer til Tjeredelen af det samlede Medlemsbidrag, dels i Tilslutning til Kommissionensforslagets Princip et Beløb af 1½ Kr. pr. Medlem, hvorved det bemærkes, at det følger af den Forandring, der er gjort i Lovforslaget, hvorefter Husfruerne